

כלה כי ופי' מלכות
ביאה מקדש ה' ופי'
מל' מיוחד מלכות י'
סד נ' מיי' פיד מל'
ק'ס כלס 3 :
סדר מיי' פיד מלכות
ביאה מקדש ה' ופי'
סו ה מיי' פיד מלכות
מיוחד מלכות י' :

במועדו מאי עבדי ביה דלדידיה כיון שאין רוב טהורין לא מידחו
טומאים לפסח שני : **נדר** דמו ואח"כ נודע שהוא טומא כו' . פי'
בקונטרס שהוא טומא הדם או הבשר
וקשה לריב"א דבטומאת בשר ע"כ
לין לא מרלה לאכילה אלא לפטור
מפסח שני וכמ"ד האיך מרלה על
אכילות וכו' נתן דלא בעי אלא גברא
דחיי ואח"כ טועה הא טועה דמרק
ואח"כ טועה הא טועה ואח"כ מרק
לא מרלה לין והיינו לפטור מפסח
שני וע"כ הא דלא מרלי היינו מדרבנן
מדמפליג בין שוגג למוזיד וכן אמר
בהאשה רבה (נמוט דף י' וסס) והכי
מחייבי ליה רבנן בפסח שני כיון
דמדלאורייתא פטור הוא חולין בעורה
ועוד הא לעיל (דף עה:) תנן נטמא
בשר וחלב קיים אינו זורק את הדם
והיינו מדרבנן דמוקי לה כרבי נתן
וא"כ הא דדייק רב לעיל אם זרק
הורלה היינו אפילו מדרבנן וטועה
קודם זריקה מיירי מדקאמר לא
זרוק ונראה לריב"א דלא מיירי
מתני' אלא בטומאת דם והא דדייק
בגמ' הא נודע ואחר כך מרק לא
היינו להחיר בשר באכילה אבל פטור
מלשכות פסח שני מיהו יש ליישב
פירוש הקונטרס דהא דקאמר האיך
מרלה היינו להקטיר האומרות הא
טועה ואח"כ מרק לא מרלה להקטיר
האומרות ופטור מפסח שני :

הוא הדין טועה ואחר כך מרק .
וא"כ ח"כ מאי דוחקיה דר'
שילא לחלק בין טומאה לזריקה כיון
דלאו דווקא קתני במתניתין מרק
ואח"כ טועה ואומר ר"י דר' שילא
לאו אהך קושיא אמרה אלא אמאי
דפריך בהקומץ רבה (נמוט דף כה:)
אהך ברייתא דעל מה האיך מרלה
מזרייתא דקתני דם שנטמא וזרקו
בשוגג הורלה במזיד לא הורלה והכא
חסיק ליה אבז תירוץ דרבינא :
לאו למעוטי טומאת התהום דשרץ .
וא"כ היכי שייך טומאת התהום
בשרץ והא לא מטמא אלא במוגע
וטומאת התהום אינה בגלוי אלא
מכוסה וטומא בעפר בתבן או בלרור
כתניא לקמן (דף פה:) ויש לומר
כגון שהכניס ידו בעפר ונגע :
אי בנייר וכי ימות מת עליו אמר
רחמנא . תימה לר"י דילמא
לעולם בנייר ונפקא מינה אם שחט
קרבנות ונטמא דלא מרלי לין וכן
קשה בבבלי דקאמר אלא למ"ד
שומטין וזרקין כו' הא מכל מקום
נפקא מינה ש"ל אם שחט פסחו
כפ"י ואומר ר"י דלא בעי למימר
הכי דא"כ תיפסוט דבזבחה גמירי
לא שנה צבעלים ול"ש צכה :
לאו

רבינו תנאל

ישראל היכא דאשפר
הכא לא אשפר חשיבין
ליה כאלו כול זבין :
שלישתן ש"ה ר"י
ושלישתן ש"ה מתי
פסאי מתי בראשון
לא עבדי גרילי זבין
על המזרחין והיו לה
פסאי מתי מיעוסא
ומיעוסא נדחין לפסח
שני בשני נמי לא עבדי
דובין ושפאי מתי
בשני שני היו לה בשני
רובא ורובא בשני לא
עבדי : **מתני'** הפסח
שנרק דמי ואחר כך
(נורק) [נודע] שחט
פסח הציץ מרצה וכו' .
ושפוא הוא ואסיקא
דמי הדין דאפילו
נודע שחט פסח
ואחר כך נורק הציץ
מרצה והאי דקאמר נורק
ואחר כך נודע אידי
דבעי מתני ספא נטמא
הגוף אין הציץ מרצה
דאפילו נורק ואחר כך
נודע לא משום הכי
קתני רישא נורק ואחר
כך נודע נטמא טומאת
התהום והיא מרצה .
בעי רבי בר חמא כון
המרצה בקרבנותיהן
של ישראל הותרה לו
טומאת התהום או לא
ושחט רבא מהא דתאמי
רבי יהיא לא אמר
טומאת התהום שהציץ
מרצה אלא בסת בלבד
דייק מדרבנן כמת
בלבד מכלל דטומאת
התהום בשרץ לא
הותרה אלא לטבן
דחה רב יוסף ואמר
לא לעיל כבעלים
דפסח ולמעוטי טומאת
התהום כוביה דלא
הותרה לין . ואקשינא
וטומאת התהום כוביה
לא (מפסחא הציץ)
מרצה והנניא רבי ויסי
אמר שומרת יום כנגד
יום ששחטו וזרקו עליה

זבין עכשו נמנחו רוב ניבזר גריכין טו ורובח דניבזר בשני נח עבדי :
מתני' **פסח שזרק את דמו ואח"כ נודע שהוא טמא** . הפסח או
תורה אור
טהרה מדרחא שומאה לא מדרחא ומר סבר
אפילו שומאה נמי מדרחא איתמר יהיו
שלישיתן זבין ושלישיתן מהורין ושלישיתן
טמאי מתים אמר רבי מני בר פמיש אותן
טמאי מתים אינן עושין לא את הראשון ולא
השני בראשון לא עבדי הגדילו זבין על
המהורים דלא עבדי בשומאה הוה ליה טמאי
מתים מיעוסא ומיעוסא לא עבדי בראשון
בשני לא עבדי נצפרו זבין עם טמאי מתים
דלא עבדי בראשון הוה להו רובא ורובא לא
מדחו לפסח שני : **מתני'** הפסח שזורק דמו
ואח"כ נודע שהוא טמא הציץ מרצה נטמא
הגוף אין הציץ מרצה *מפני שאמרו הגזיר
ועושה פסח הציץ מרצה על טומאת הדם
ואין הציץ מרצה על טומאת הגוף נטמא
טומאת התהום הציץ מרצה : **גמ'** טעמא
דנורק ואח"כ נודע אבל נודע ואח"כ נורק לא
מרצה ורמינהו *על מה הציץ מרצה על
הדם ועל הבשר ועל החלב שנממא בין
בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון בין
ביחוד בין בציבור אמר רבינא *טומאתו
בין בשוגג בין במזיד הורצה וזריקתו בשוגג
הורצה במזיד לא הורצה רבי שילא אמר
זריקתו בין בשוגג בין במזיד הורצה טומאתו
בשוגג הורצה במזיד לא הורצה אלא הא
דקתני בין בשוגג בין במזיד ה"ק נטמא
בשוגג וזרקו בין בשוגג בין במזיד הורצה
והא דקתני דם שזורק ואח"כ נודע טעמא
דנורק ואח"כ נודע אבל נודע ואח"כ נורק
לא הוא הדין דאפילו נודע ואח"כ נורק והאי
דקתני נורק ואח"כ נודע משום דבעי למתני
סיפא נטמא הגוף אין הציץ מרצה דאפילו
נורק ואח"כ נודע לא קתני רישא נמי נורק
ואח"כ נודע : נטמא טומאת התהום וכו' .
*בעי רמי בר חמא כהן המרצה בקרבנותיהן
הותרה לו טומאת התהום או לא מי אמרינן
כי גמירי טומאת התהום בבעלים בכהן לא
גמירי או דילמא יבובחא גמירי לא שנא
בכהן ול"ש בבעלים אמר רבא ת"ש דתני
*רבי חייה ה"א אמרו טומאת התהום אלא
למת בלבד מת למעוטי מאי לאו למעוטי
טומאת התהום דשרץ ובמאי עסקינן אי נימא
בבעלים ובמאן אי בנייר מי מהני ביה ^{כבימדי}
ימות מת עליו אמר רחמנא אלא בעושה
פסח הניחא למאן דאמר *אין שוחטין וזורקין
על טמאי שרץ אלא למאן דאמר שוחטין
וזורקין על טמאי שרץ השתא טומאה ידועה
הותרה לו טומאת התהום לא כל שכן אלא
לאו בכהן ושחט מינה הותרה לו טומאת
התהום אמר רב יוסף לא לעולם בבעלים
התהום הותרה דביה וטומאת תהום דזיבה לא
בשני

טומאת זיבה שהיא שבעת ימים ואין שומטים וזורקים עליו ואשמעינן רבי חייה דטומאת התהום דזיבה כגון זב צבעי שלו דלפסח הוא
שמה יראה היום ויסחור כל מה שמנה ספק לא יראה והרי הוא כטמא שרץ דחיי לאורחא והויא לה טומאת התהום ופסלה ביה :

המיינס כחב
דיל עמח]

זכמים כג'

לעיל עז' יומא
ז' יבמות כ'
מנמות סה'

זכמים מה'
מנמות עס'

זכמים כג'

[קמן פה:
פ"ש זכמים כג'
ע"ש מיר סג:]

[לעיל סס'
ז' ע"ג]

מיר עז':

גליון
הש"ס
תוספת ד"ה
אין בנייר כו'